

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΤΣΑΡΗΣ, υποψήφιος Περιφερειάρχης Πελοποννήσου

Ο Παναγιώτης Κάτσαρης, γεωπόνος και πρόεδρος του συλλόγου εργαζομένων στο ΕΛΓΟ - Δήμητρα, επικεφαλής της περιφερειακής κίνησης **«Ανταρσία στον Μοριά - Συμπόρευση για την Ανατροπή»** μιλά στο Πριν και τονίζει πως σήμερα χρειάζεται «ένα ρεύμα ισχυρό ταξικό και ανατρεπτικό, μειοψηφικό έστω, που θα τα διεκδικεί όμως “όλα” για τους εργαζόμενους. Που θα διεκδικεί την ανατροπή, που δεν θα παζαρεύει και δε θα διαπραγματεύεται».

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΟΝ ΛΕΩΝΙΔΑ ΒΑΤΙΚΙΩΤΗ

Η επιλογή Βουδούρη από τον ΣΥΡΙΖΑ σηματοδοτεί μια σοβαρή στροφή προς την υποτιθέμενη «αξιοπιστία» στη διαχείριση της εξουσίας για την οποία προετοιμάζεται

Τι σηματοδοτεί η συμμετοχή στις εκλογές της κίνησης «Ανταρσία στον Μοριά - συμπόρευση για την Ανατροπή»;

Σε αυτές τις εκλογές παίζονται πολλά. Το σάπιο σύστημα που έχει φτάσει την κοινωνία σχεδόν σε πλήρη εξαθλίωση αλλά και το αντίστοιχο πολιτικό κατεστημένο που το υπηρετεί προσπαθεί με νύχια και με δόντια να κρατηθεί στην εξουσία, θολώνοντας τα νερά. Δεν θέλουν σε καμιά περίπτωση να φανεί η αποτυχία της εφαρμοζόμενης πολιτικής αλλά και του συστήματος γενικότερα. Σε αυτό το πλαίσιο μια πρόταση διεξόδου από την κρίση γειωμένη στο σήμερα, με βαθιά αντικαπιταλιστικά χαρακτηριστικά, που να δίνει προοπτική στην εργαζόμενη πλειοψηφία τους αυτοαπασχολούμενους τους άνεργους τους αγρότες κλπ., ήταν αναγκαία. Μια πρόταση που δεν θα προσπαθεί να διαχειριστεί την υπάρχουσα κατάσταση, μια πρόταση ρήξης και ανατροπής. Αυτό το κενό πιστεύουμε ότι θα καλύψουμε με τη

συμμετοχή μας στις περιφερειακές εκλογές, αναδεικνύοντας ταυτόχρονα και το ρόλο της λεγόμενης Τοπικής Αυτοδιοίκησης σαν τοπικό κράτος, σαν έναν επιπλέον φορομπηχτικό μηχανισμό, αλλά και σαν μηχανισμό περάσματος των πιο αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων του συστήματος, στα εργασιακά, τις ιδιωτικοποιήσεις κλπ.

Υπάρχουν αυτές οι δυνάμεις που έχουν συμφέρον από αυτή την πολιτική που προτείνετε;

Η ελληνική κοινωνία σήμερα δεν έχει άλλη επιλογή. Αν εξαιρέσουμε το μεγάλο κεφάλαιο (τραπεζίτες, εφοπλιστές, βιομηχάνους, μεγαλοεργολάβους κλπ), τα υπόλοιπα κοινωνικά στρώματα έχουν τις εξής δυο επιλογές: Επιβραβεύουν ή ανέχονται αυτή την πολιτική και συνεχίζουν στο δρόμο των μνημονίων (χαράτσια, απολύσεις, μειώσεις μισθών, καταστροφή όλων των κοινωνικών υπηρεσιών - υγεία - παιδεία - πρόνοια), με λίγα λόγια την κινεζοποίηση, ή ορθώνουν το ανάστημά τους και υπερασπίζονται τη ζωή τους και το μέλλον τους μέσα από μια εκ διαμέτρου αντίθετη πολιτική, αυτή που εμείς από την έναρξη της κρίσης προτείνουμε. Οι ενδιαμέσες λύσεις των υποτιθέμενων επαναδιαπραγματεύσεων, των καλών ή καλύτερων διαπραγματευτών, είδαμε που μας έχουν οδηγήσει. Πολλοί μιλούν στο όνομα της μεσαίας τάξης και λένε ότι οι προτάσεις μας για διαγραφή του χρέους, έξοδο από ευρώ - ΕΕ, κρατικοποίηση των τραπεζών και των στρατηγικών επιχειρήσεων με έλεγχο από τους εργαζόμενους, την φοβίζουν. Δεν έχουν καταλάβει όλοι αυτοί την ισοπέδωση που έχει επέλθει στη λεγόμενη μεσαία τάξη. Αυτή που κάποτε είχε σαν όραμά της την ΕΕ βλέπει ξεκάθαρα πια τι μέλλον της επιφυλάσσει. Από αυτή τη σκοπιά λέμε ότι οι προτάσεις και η πολιτική μας εκφράζουν πλήρως τα συμφέροντα της εργαζόμενης πλειοψηφίας είτε στην πόλη είτε στην ύπαιθρο.

Σε ποια κοινωνικά στρώματα της Πελοποννήσου απευθύνεστε;

Στην ουσία όπως προανέφερα η απεύθυνσή μας είναι σε όλα τα κοινωνικά στρώματα που πλήττονται από αυτή τη βάρβαρη αντιλαϊκή πολιτική. Κυρίως όμως απευθυνόμαστε στους ανέργους που βλέπουν ότι με τη συνέχιση αυτής της πολιτικής δεν έχουν πιθανότητα να βρουν δουλειά, στους μισθωτούς που έχουν ματώσει από τις μειώσεις στις αποδοχές τους από τα κάθε λογής χαράτσια, στους αυτοαπασχολούμενους που κλείνουν τα μικρομάγαζά τους το ένα μετά το άλλο, στους αγρότες που σε λίγο θα καλλιεργούν τα χωράφια τους για λιγότερο από ένα μεροκάματο, ενώ οι ντόπιοι και ξένοι μεγαλέμποροι του αγροτοδιατροφικού τομέα θησαυρίζουν. Δηλαδή στη μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία.

Υφίστανται περιθώρια παρέμβασης και αλλαγής του χαρακτήρα της λεγόμενης

τοπικής αυτοδιοίκησης;

Σε ένα τέτοιο ασφυκτικό πλαίσιο, όπου αρμοδιότητες του κεντρικού κράτους γίνονται μπαλάκι στην Τοπική Αυτοδιοίκηση χωρίς τους αντίστοιχους πόρους, το μόνο που μπορεί να κάνει όποιος προσπαθήσει να διαχειριστεί την κατάσταση είναι να βάλει και τοπικά χαράτσια για να διασφαλίσει τη στοιχειώδη λειτουργία της. Άρα μόνο σε περίπτωση ανατροπής αυτού του συστήματος θα μπορούσε να αλλάξει ο χαρακτήρας της τοπικής αυτοδιοίκησης. Αυτό βέβαια δεν αναιρεί το γεγονός ότι το λαϊκό κίνημα θα πρέπει να απαιτεί αυτές τις αλλαγές και στην υπάρχουσα κατάσταση και θα πρέπει να παρεμβαίνει για την αποτροπή των αντιλαϊκών πολιτικών που εφαρμόζονται κατ' επιταγή του κεντρικού κράτους ή ακόμη και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μέσω της απευθείας σύναψης συμφωνιών με τους ΟΤΑ

Δεν υπάρχει μια αντίφαση μεταξύ της παρέμβασης από την μια, που φιλοδοξεί να εκλέξει και συμβούλους, και από την άλλη μιας ερμηνείας αυτών των θεσμών ως «μπετόν αρμέ» και ανεπίδεκτων αλλαγής;

Αντίφαση δεν υπάρχει διότι άλλο πράγμα να γνωρίζεις τι έχεις απέναντί σου, ώστε να ξέρεις πως να το αντιπαλέψεις και άλλο να παραιτείσαι από την προσπάθεια παρέμβασης έστω και μέσω εκλεγμένων αντιπροσώπων, που θα αναδεικνύουν σε κάθε περίπτωση την αντιδραστικότητα των θεσμών του τοπικού κράτους, όπως έχουν σήμερα από το σύστημα διαμορφωθεί. Άλλωστε δυνάμεις σαν εμάς δεν έχουν και πολλές δυνατότητες προβολής των θέσεων τους μια και συστηματικά εξαφανίζονται από τα κυρίαρχα ΜΜΕ και η παρέμβασή μας στις περιφερειακές και δημοτικές εκλογές προσφέρει μια δυνατότητα παρέμβασης με ευρύτερη απήχηση στην κοινωνία

Πώς ερμηνεύεις την επιλογή του ΣΥΡΙΖΑ να στηρίξει τον μνημονιακό Οδυσσέα Βουδούρη, αδιαφορώντας για τις αντιδράσεις που σημειώθηκαν;

Ένας επιπλέον λόγος παρέμβασης μας στις περιφερειακές εκλογές είναι και αυτός. Η υποτιθέμενη αριστερή αντιπολίτευση σε μια σειρά από δήμους και περιφέρειες (όχι μόνο στην Πελοπόννησο), με διαδικασίες που δεν έχουν καμιά σχέση με την έννοια της Αριστεράς, επέλεξε υποψηφίους προερχόμενους από τους κόλπους μνημονιακών δυνάμεων. Ανθρώπους που ακόμη και σήμερα αρνούνται να παραδεχθούν ότι έσφαλαν που στήριξαν τα μνημόνια, ανθρώπους που τα κινήματα όλων των προηγούμενων ετών, στα οποία συμμετείχε και ο ΣΥΡΙΖΑ, είχαν παραδώσει στη λαϊκή χλεύη και κατακραυγή. Η περίπτωση του Βουδούρη, αν και όχι η μοναδική, έχει και το πιο πάνω χαρακτηριστικό. Κατά τη γνώμη μου για την ηγεσία

του ΣΥΡΙΖΑ η επιλογή Βουδούρη αλλά και άλλες σε δήμους και περιφέρειες, σηματοδοτούν μια σοβαρή στροφή προς την υποτιθέμενη «αξιοπιστία» στη διαχείριση της εξουσίας για την οποία προετοιμάζεται. Αλλά και μια στροφή σε λογικές αρχηγικού μοντέλου, που δίνουν τα διαπιστευτήρια στο σύστημα ότι μπορούν να επιβληθούν στη βάση του επιλογές στις οποίες εκείνη είναι αντίθετη.

Ενίσχυση των αριστερών αντικαπιταλιστικών κινήσεων

Πολιτικοί σαλτιμπάγκοι με τον μανδύα του ανεξάρτητου

Η παρέμβαση του ΚΚΕ συμβάλλει στην ανάπτυξη των αναγκάων αγώνων;

Το ΚΚΕ από την άλλη ενώ προσδιορίζει ως ένα βαθμό τα αίτια της κρίσης και το βαθιά συστημικό χαρακτήρα της, με την λογική περιχαράκωσης αλλά και ιδεολογικής καθαρότητας των αγώνων που ακολουθεί, δεν δίνει διέξοδο και προοπτική σε κοινωνικές δυνάμεις που απελευθερώνονται. Η λογική να παραπέμπει όλα τα θέματα στην προοπτική της λαϊκής εξουσίας και οικονομίας αποτελεί ανασταλτικό παράγοντα στο να φτάσουν οι αγώνες μέχρι το τέλος. Να απαιτήσουν το αναγκαίο στο σήμερα που δεν είναι άλλο από την ανατροπή αυτής της πολιτικής, αυτής της κυβέρνησης και κάθε άλλης που θα έρθει να εφαρμόσει παρόμοια πολιτική. Η λογική του «αν θα βάλω πλάτη στους αγώνες θα πέσει η κυβέρνηση και θα έρθει ο ΣΥΡΙΖΑ» δεν μπορεί να αποτελεί άλλοθι για τις δυνάμεις του στο συνδικαλιστικό, το αγροτικό, το εργατικό κίνημα και γενικότερα στην κοινωνία. Μόνο αν οι εργαζόμενοι καταλάβουν τη δύναμη που έχουν (να ανατρέπουν κυβερνήσεις και πολιτικές) θα καταφέρουμε να αναπτυχθούν οι αναγκαίοι κοινωνικοί αγώνες σήμερα που θα σαρώσουν μνημόνια και αντιλαϊκές πολιτικές.

Η μάχη των περιφερειακών και δημοτικών εκλογών τι επιπτώσεις θα έχει στην γενικότερη πολιτική αναμέτρηση και την ταξική πάλη;

Για να συνεχίσω σε σχέση και με αυτά που ανέφερα παραπάνω η μάχη των τοπικών εκλογών είναι μια καθαρά πολιτική μάχη με σοβαρό αντίκτυπο στην κοινωνία γενικότερα. Η κυβέρνηση αλλά και η πραγματική οικονομική εξουσία που βρίσκεται πίσω της το γνωρίζει πολύ καλά αυτό. Γι' αυτό λοιπόν επιχειρείται κάθε φορά να συγκαλυφθεί το μήνυμα που έρχεται από την τοπική κοινωνία στις δημοτικές εκλογές. Τώρα περισσότερο από ποτέ άλλοτε έχουν επιστρατευθεί ένα σωρό πολιτικοί σαλτιμπάγκοι με τον μανδύα του δήθεν ανεξάρτητου για να θολώσει το εκλογικό αποτέλεσμα. Είναι λοιπόν αναγκαίο να φανεί και μέσα από αυτές τις εκλογές αυτό που φάνηκε στα κινήματα όλης της προηγούμενης

περιόδου στην κοινωνία. Ένα ρεύμα ισχυρό ταξικό και ανατρεπτικό, μειοψηφικό έστω, που θα τα διεκδικεί όμως «όλα» για τους εργαζόμενους. Ένα τέτοιο ρεύμα που θα διεκδικεί την ανατροπή αυτής της πολιτικής, που δεν θα παζαρεύει και δε θα διαπραγματεύεται, θα έχει ιδιαίτερη βαρύτητα σε περίπτωση που αγκαλιαστεί μαζικά από την κοινωνία.

Οι αριστερές αντικαπιταλιστικές τοπικές κινήσεις, η συμμετοχή η συνδιαμόρφωση και η στήριξή τους, είναι μονόδρομος για όποιον θέλει να συμβάλει στην υπόθεση της Ανατροπής.

Δημοσιεύθηκε στο **ΠΡΙΝ** στις 23.3.2014